

DESMYTER (*René*-Broeder *Arcadius*),
Missionaris van Afrika (Witte Pater) (Wijtschate, 19.9.1868 — Mwazye, Tanganyika Terr., 10.4.1925). Zoon van Petrus-Jan en van Vancaeyescele, Maria-Theresia.

René Desmyter trad in het postulaat voor missiebroeders te Sint-Lambrechts-Woluwe, in juni 1889. De 1ste november daaropvolgende begint hij zijn noviciaat te Maison-Carrée (Algiers). Bij zijn inkleding wordt hij Broeder Arcadius geheten. Op 12 juli 1891 gaat hij sloop te Marseille, met als bestemming de missie van Opper-Congo. Onder meer maken Eerw. Pater Marquès (uit Torhout) en Pater Roelens (uit Ardoio) deel uit van dezelfde karavaan. Deze kwam te Mpala op 22 februari 1892 aan. Met Pater De Beerst blijft Broeder Arcadius te Mpala, zijn missiepost. In de maand oktober daaropvolgend vaart hij naar 't Noorden op en helpt de wibanga-missie verhuizen naar de hoogvlakte van Kirungu (Boudewijnstad). Zelf komt hij in 1893 te Boudewijnstad aan met Broeder Étienne en helpt mede aan de bouwwerken van de nieuwe missie. Doch zijn gezondheid houdt geen stand. Men is verplicht hem naar de bergen van Mambwe, op de oostelijke kant van het Tanganika-meer, te sturen, met de hoop op beterschap. Uit Mambwe vertrekt hij (14 januari 1894), met Mgr Lechaptois en P. Moinet naar Marseille en vandaar naar Maison-Carrée.

Zijn zevenjarig verblijf in Noord-Afrika ver-schaft aan Broeder Arcadius een volledig herstel. Met verse krachten en nieuwe moed gaat hij nogmaals sloop op 25 juli 1901, doch ditmaal met als bestemming het Apostolisch Vicariaat Tanganyika. Met een korte tussenpoos, verblijft hij van 1906 tot aan zijn dood te Mwazye. Van een pas begonnen missie, maakt hij Mwazye tot een der bloeiendste en schoonste posten van het Vicariaat. De aanplantingen van koffie wisselen af met uitgestrekte tarwevelden. Een woonhuis voor de Paters en een ander voor de Zusters rijzen uit de grond op en tussen de twee een grote kerk, die eenieder bewondert om de harmonie van de lijnen en de fijne afwerking. Dit alles niettegenstaande een immer wankelende gezondheid. Onder de oorlog 1914-1918 werd hij pijnlijk getroffen door twee gebeurtenissen, nl. de totale vernieling van zijn geboortedorp Wijtschate en zijn verwijdering uit Mwazye naar Zimba, door de Duitse militaire overheid.

Broeder Arcadius was een voorbeeldig kloosterling. Hij was ook een *self made man*. Van stiel was hij letterzetter. Doch zijn opmerkelijke geest liet hem toe zich te bekwamen in alle stielen, vooral in bouwwerk, het zo nodige vak voor missiebroeders, waarin hij uitmuntte. Zijn werklust was spreekwoordelijk. Ook zijn zorgzaam beleid. Hij kon goed over de weg met zijn zwarte werklieden, uitgenomen met de luierikken. Hij stierf op Goede Vrijdag: sinds lange jaren droeg hij het kruis van zijn zwakke gezondheid en van lichamelijke lijden.